

GEORGIUS

časopis farnosti Bobrovec

Obsah

1 Púť do Lúrd a Fatimy

Autobus, ktorým sme putovali a šoféri Tomáš a Bohuš.
Foto: Michal Marlenga

Púť do Lúrd a Fatimy

Konečne prišiel očakávaný deň. Prvého augusta tohto roku naša farnosť plánovala púť do Fatimy a Lúrd. Trpezlivo sme očakávali príchod autobusu, ale predsa len odchádzame na ďalekú cestu a nejaká drobná nervozita sa prejavovala v každom z nás. V žalúdku nám krútilo už od rána a na parkovisku pri kostole sme niektorí aj „stepovali“ od nedečkavosti a napätia. Je nás spolu tridsaťsedem pútnikov, najmä z farnosti Bobrovec, ale sú medzi nami aj veriaci z východu a z Oravy.

Cestovná kancelária Awertour Bratislava ešte pred obedom pristavila autobus a odovzdala nás do rúk šoférov Tomáša a Bohuša.

Rozlúčili sme sa s našimi rodinami a nastúpili sme. Pán farár Michal Marlenga nás niekoľkokrát zrátal, či sme všetci. Po dôkladnej kontrole zavelil na odchod, a tak sa začala naša púť krížom cez Európu.

Prvá zastávka bola v Likavke. Tu sme vyzdvihli nášho sprievodcu. Bol ním Dr. Michal Pitoniak, Kon-

Vydáva Rímskokatolícka cirkev, farnosť Bobrovec.
Redaktori: Michal Marlenga, Martina Lisá, Martina Lehotská, Martin Brziak, Miroslava Triznová
Cenzor: Michal Marlenga
Jazyková úprava: Anna Ondrejková
Grafická úprava: MM
Imprimatur: Mons. Štefan Sečka, spišský diecézny biskup. BÚ Spišská Kapitula - Spišské Podhradie
29. 4. 2014. Prot. č. 789/14
Adresa redakcie: bobrovec@kapitula.sk
Redakčná rada si vyhradzuje právo úpravy a krátenia príspevkov.

ferenciou biskupov Slovenska poverený pastoráciou pútnikov po Svätej zemi, ktorý nás vlani sprevádzal pri našej púti po miestach Ježišovho účinkovania. Kvôli nám bol ochotný putovať aj do Lúrd a Fatimy. Privítal nás a povzbudil krásnymi slovami o zmysle púte.

Duchovný otec Michal Pitoniak a duchovný otec Michal Marlenga.

Foto: Jozef Marlenga

Kým sme boli na Slovensku, uskutočnili sme ešte dve zastávky, v Žiline a pred Bratislavou. Len čo sme prekročili hranice, na diaľnici do Viedne nám duchovný otec Michal Pitoniak porozprával o Rakúsku, a najmä zdôraznil, prečo putujeme. Chceme a máme získavať milosť pre seba či pre našich blízkych. Jeho povzbudzujúce slová o tom, že obetujeme svoj čas Pánu Bohu, nás všetkých zasiahli do srdca. A najmä to, že za plody práce našich rúk, ktoré sme obetovali kvôli púti, sme mohli napríklad sedieť niekde pri mori a prepíť ich v bare, ale my sme sa rozhodli venovať ich nie oddychu, rekreácii, ale nádeji na Božiu milosť. Napokon, istým spôsobom obety bola aj namáhavá cesta a pár nocí strávených v autobuse.

Vždy, keď sa počas cesty objavilo nie-

čo zaujímavé, otec Michal nás bez váhania o všetkom informoval.

Ráno sme sa zobudili na hraniciach

Dominikánsky kostol mal byť miestom, kde sme mali sláviť prvú svätú omšu počas našej púte.

Foto: Peter Volaj

s Francúzskom. Umyli sme sa, vypili sme kávu, ponášali sme si strpnuté údy a plní očakávania sme vošli do Nice. Je to významné turistické stredisko juhu Provensálska, na Azúrovom pobreží Stredozemného mora. Vzali sme si nevyhnutné veci do mesta a na pláž. Vystúpili sme neďaleko miesta, kde sa pred pár

Miesto, kde došlo k teroristickým útokom.

Foto: Peter Volaj

Prvá svätá omša v Kostole svätej Rity.
Foto: Jozef Marlenga

týždňami odohral ťažký teroristický útok. V centre mesta sa duchovný otec Michal usiloval nájsť miesto, kde by sme mohli sláviť svätú omšu. V dominikánskom kostole sa to kvôli objektívnym dôvodom nedalo uskutočniť. Po ceste sme navštívili rybí trh a niektoré miestne zaujímavosti. Videli sme justičný palác a najvýznamnejšie divadlo Theatre National de Nice. Svätú omšu sme nakoniec slávili v bazilike

Pred chrámom svätého Reparáta.
Foto: Nad'ľa Partelová

GEORGIUS

Chrám apoštola Jakuba.
Foto: Peter Volaj

ke, kde sa nachádzajú relikvie svätej Rity. Ani tam nám to nechceli dovoliť, pretože nie je nedeľa. Ako povedal duchovný otec, bola to zvláštna situácia. Dvaja kňazi, a v kostole im nechcú dovoliť slúžiť svätú omšu. Nakoniec po dôraznom presvedčení nám ju dovolili. Po omši sme sa ešte pomodlili pri ostatkoch svätej Rity a vyšli sme von, aby sme sa mohli pokačť výhľadom na mesto.

Pohľad na mesto Nice.
Foto: Peter Volaj

Cestou na vyhlídku sme navštívili chrám svätého Reparáta, prezreli sme si záhrady nad mestom a potom sme až do večera mali voľno. Niektorí sme sa túlili mestom, iní odišli na pláž, ale tam sme sa nakoniec stretli všetci. Večer sme išli do hotela, aby sme si poriadne oddýchli.

Po raňajkách sme nastúpili do autobusu. Naším cieľom bola Barcelona, so zastávkou v meste Avignon. V Avignone v rokoch 1309-1377 sídlili pápeži (spolu ich bolo sedem, a k tomu aj dvaja vzdoropápeži).

Oddych na jednom z námestí v Nice.
Foto: Michal Marlena

„Avignonským“ pápežom vďačíme za ustanovenie slávností Najsvätejšej Trojice a Božieho tela, za modlitbu Anjel pána každý deň na poludnie, za svätorečenie veľkých osobností cirkvi a iné. Nebeský otec však nakoniec navrátil pápežov do Ríma, k Petrovmu hrobu.

Po príchode do Avignonu sme slávil svätú omšu v katedrále Nepoškvrneného počatia Panny Márie. Z vonkajšej strany sme si pozreli pápežský palác, most svätého Benezeta (Pont Saint-Bénézet), záhrady, trošku sme sa občerstvili a približne o jednej hodine poobede sme sa pobrali smerom na Barcelonu. Ubytovali sme sa až po ôsmej večer. Štvorhviezdikový hotel bol milým prekvapením.

Vo štvrtok po raňajkách naša púť po-
GEORGIUS

Most svätého Benezeta.
Foto: Martina Partelová

Bazilika a pápežský palác v Avignone.
Foto: Peter Volaj

Náš duchovný otec pri pápežskom stolci.
Foto: Michal Pitoniak

kračovala po Španielsku. Naším prvým cieľom bol Montserrat.

Montserrat je benediktínsky kláštor vysoko v horách, ktorý sa stal obľúbeným

Pútnici za pápežskou bazilikou.

Foto: Jozef Marlenga

V pápežských záhradách.

Foto: Jozef Marlenga

V pápežských záhradách.

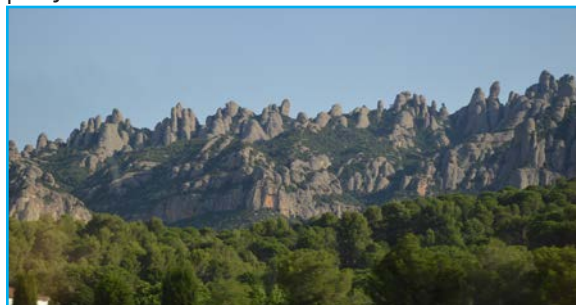
Foto: Michal Marlenga

GEORGIUS

pútnickým miestom. V kláštore uchovávajú milostivú sochu Panny Márie, nazývanú La Moreneta, Čierna Madona, ktorú sme si chceli uctiť.

V chráme sme mali šťastie. Duchovný otec Michal vybavil svätú omšu na krásnom mieste, pod sochou Panny Márie, ale z druhej strany hlavného oltára. Na hlavnom oltári totiž môžu sláviť sväté omše iba benediktíni. Potom sme mali možnosť vidieť celý chrám, aj poslednú stenu, ktorá sa zachovala po spustošení a vypálení kláštora napoleonským vojskom na začiatku 19. storočia.

Na obed sme sa pobrali prezrieť si Barcelonu. Cestovali sme metrom, ktoré je vybudované tridsať metrov pod hladinou mora. Navštívili sme veľkolepú katedrálu La sagrada familia, ktorú projektoval Antonio Gaudí. Staví sa od

Hora Montserrat.

Foto: Martina Partelová

Pred kláštorom v Montserrate.

Foto: Jozef Marlenga

Na nádvorí kláštora.

Foto: Martina Partelová

Pri Čiernej Madone.

Foto: redakcia

Počas svätej omše na Montserrate

Foto: Martina Partelová

roku 1882 a dodnes nie je dokončená. Videli sme Gaudího domy, námestie Catalunya, ktoré je považované za srdce Barcelony, a olympijský štadión v parku Montjuic. Videli sme aj Dekanský dóm, archív aragónskej koruny, rezidenciu barcelonského arcibiskupa, gotickú katedrálu svätého kríža a svätej Eulálie, ktorú začali stavať v roku 1298, Museu Nacional d'Art de Catalunya (Národné múzeum katalánskeho umenia), kongresové haly a barcelonskú arénu. Večer sme na Španielskom námestí (Plaça d'Espanya) mali možnosť vidieť „tancujúce“ fontány a vypočuť si koncert. O desiatej večer sme nastúpili do autobusu a odcestovali naspäť do hotela.

Po noci v hoteli a bohatých raňajkách sme pred desiatou nastúpili do autobusu

GEORGIUS

Pútnici pred katedrálou La sagrada familia.

Foto: Michal Marlenga

Jeden z Gaudího domov.

Foto: Martina Partelová

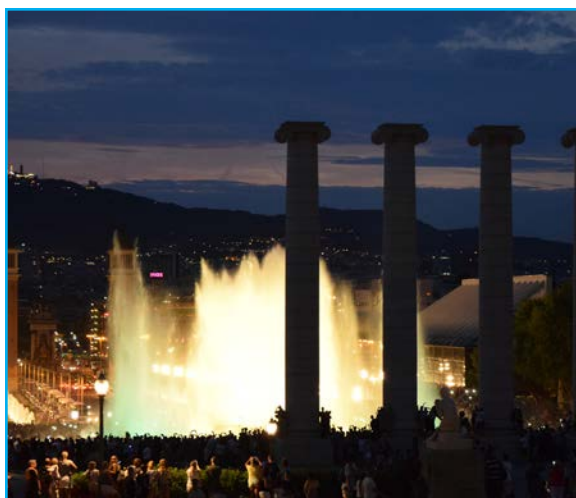
Pred barcelonskou katedrálou.

Foto: Jozef Marlenga

Čakanie na metro.

Foto: Michal Marlenga

Fontána.

Foto: Martina Partelová

GEORGIUS

su a vydali sme sa do Zaragozy. Cestou sme míňali Greenwichský (nultý) poludník, ktorý oddeľuje západnú a východnú pologuľu Zeme. Na ceste bol označený ako most nad autostrádou.

V Zaragoze sme navštívili gotickú katedrálu Najsvätejšieho Spasiteľa (Ca-

Greenwichský poludník.

Foto: Michal Marlenga

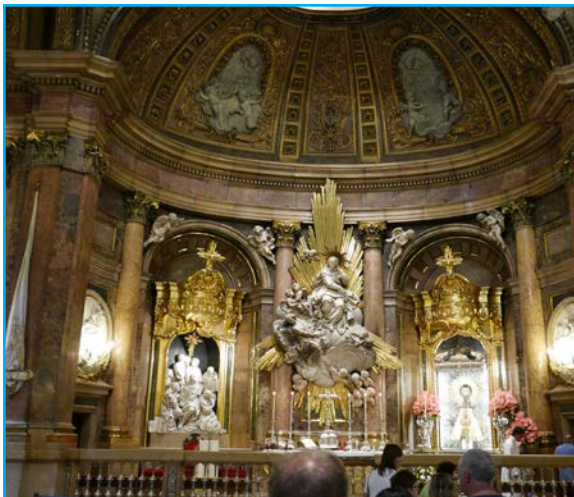
tedral del Salvador alebo La Seo de Zaragoza), kde sme si prezreli aj múzeum tapisérií, umiestnené vnútri chrámu, a baziliku Panny Márie na stĺpe (Basílica de Nuestra Señora del Pilar). Panna Mária je v tomto meste uctievaná už od prvého storočia. Podľa legendy sa zjavila apoštolovi Jakubovi, ktorý šíril kresťanstvo v Španielsku. V bazilike sme odslúžili svätú omšu.

Vrátili sme sa do prvého chrámu, ale prístup k hlavnému oltáru bol až do

Katedrála v Zaragoze.

Foto: Michal Marlenga

Bazilika Panny Márie na stĺpe.

Foto: redakcia

šestnásťtej hodiny uzavretý. Keď otvorili bránu, mohli sme obdivovať toto nádherné dielo z alabastru. Turisti na týchto miestach nemôžu fotografovať.

Podvečer pokračovala naša púť smerom do Fatimy. Prechádzali sme stredom Španielska, cesta bola naplánovaná na celú noc. Preto nám duchovný otec Michal pripravil malú prednášku o hodnote a význame mariánskych sviatkov, zvlášť slávnosti Nepoškvrneného počatia a slávnosti Nanebovzatia Panny Márie. Pripomenul, že pre kresťanov je slávnosť Nanebovzatia Panny Márie hlavným mariánskym sviatkom, a to pre zásluhy Ježiša Krista, ktorý sa narodil z presvätej Panny, počatej bez akéhokoľvek hriechu. Boží syn sa narodil z čistej panny. V dôsledku hriechu prvých rodičov prišiel na človeka trest – aj to, že umierame. Smrť je vždy spojená s bolesťou. Panna Mária nemala dedičný hriech, preto bola od toho uchránená. Jej „smrť“ sa označuje termínom dormition – usnutie. Teda Panna Mária usnula a apoštoli uložili jej telo v Getsemanskej záhrade. Tomáš pri tom nebol. Na druhý deň sa chcel s ňou rozlúčiť, ale jej telo v hrobe nebolo. Bola vzatá do neba. Tento sviatok je najstarším mariánskym sviatkom, o ktorom sa

od začiatku nepochybovalo. Slávnosť Nanebovzatia Panny Márie je oslavou jej čistoty a svätosti.

Do Fatimy sme pricestovali skoro ráno. Na parkovisku sme sa naraňajkovali, plní očakávania sme sa povystierali, celí strpnutí po noci strávenej v autobuse. Po raňajkách sme sa pomodlili krížovú cestu. Počas nej sme prvý raz pocítili silu portugalského slnka. Počasie bolo nádherné, ale keby sme sa túto krížovú cestu modlili poobede, nevládali by sme ani chodiť. Potom nám duchovný otec Michal poukazoval baziliku a v nej hroby dvoch z detí, ktorým sa v roku 1917 zjavila Panna Mária. Francisco zomrel

Príchod do Fatimy.

Foto: Peter Volaj

Pútnici pred bazilikou.

Foto: Jozef Marlenga

Pútnici pred novou bazilikou.

Foto: Jozef Marlenga

v roku 1919 a Jacinta v roku 1920. Tretia z týchto detí, Lucia de Santos, zomrela v roku 2005. Pred bazilikou nám ukázal dub, v korune ktorého sa Panna Mária zjavila, hlavný mariánsky oltár a potom novú baziliku.

Pred obedom sme stihli aj svätú omšu, ktorú sme slávil v kaplnke pod kolónádou. Po obede sme už boli veľmi unavení, ale našťastie sa uvoľnil hotel a my sme si mohli aspoň na chvíľu oddýchnuť. O štvrtej poobede nás duchovný otec

Miesto, kde sa zjavila Panna Mária.

Foto: Peter Volaj

Počas krížovej cesty.

Foto: Peter Volaj

GEORGIUS

zaviedol do múzea voskových figurín. V prvom sme videli udalosti zo života Ježiša Krista, v druhom udalosti zo života vizionárov. Sú to úchvatné diela, ktoré sa ťažko opisujú.

Po večeri sa začal duchovný program: spoločná modlitba svätého ruženca a sviečkový sprievod. Časť svätého ruženca viedol aj náš kostolník Štefan Gregor. Pomodlil sa päť zdravasov druhého

Posledná večera v múzeu voskových figurín.

Foto: Michal Marlenga

Zo života Lucie.

Foto: Michal Marlenga

tajomstva. Potom sme kráčali po celom nádvorí v sviečkovom sprievode. Bolo nás približne dvadsaťtisíc pútnikov.

Na druhý deň po raňajkách nás čakala medzinárodná svätá omša. Začala sa o pol jedenástej predpoludním. Zaznela pri nej aj slovenčina. Naš duchovný otec Michal prečítal druhé čítanie a duchovný otec Michal Pitoniak predniesol jednu zo

Kostolník Štefan Gregor sa predmodlieval časť ruženca.

Foto: Jozef Marlenga

Otec Michal počas sviečkového sprievodu.

Foto: Naďa Partelová

spoločných prosieb.

Po skončení svätej omše sme mali naplánované kúpanie v Atlantickom oceáne pri rybárskom mestečku Nazaré. Kúpať sa však pre obrovské vlny veľmi nedalo, hoci niektorí z nás si aspoň omočili v slanej vode nohy. Potom sme ešte navštívili

Medzinárodná svätá omša.

Foto: Naďa Partelová

GEORGIUS

Pri kolonáde vo Fatime.

Foto: Naďa Partelová

Pri kolonáde vo Fatime.

Foto: Naďa Partelová

baziliky v Nazaré a Alcobace.

Večer nás opäť čakal program na námestí, modlitba svätého ruženca, a znovu zaznela slovenčina: časť ruženca sa pomodlila Rózka Kelušáková. Veľkej cti sa dostalo aj našim chlapom. Peter Volaj mladší i starší, Ján Volaj a Pavel Lisý počas sprievodu niesli na svojich ramenách sochu Panny Márie Fatimskej.

Ráno sme strávili vo Fatime posledné chvíle. O pol šiestej sme odslúžili svätú omšu priamo na hlavnom oltári. Pobrli sme sa smerom na Santiago de Compostela.

Cestou sme navštívili portugalskú národnú baziliku Bom Jesus do Monte, postavenú nad mestom Braga. Prvé správy o tejto svätyni pochádzajú z roku 1373, ale súčasnú svätyňu postavili v 18. storočí. Má teda viac ako 600 rokov. Fatimská bazilika má „len“ sto rokov, začali ju

Rozália Kelušáková počas modlitby svätého ruženca.

Foto: Partelová

Sprievod s Pannou Máriou.

Foto: Jozef Marlenga

Posledná svätá omša vo Fatime.

Foto: Jozef Marlenga

stavať v roku 1928. Videli, ako horia lesy, a na druhý deň sme sa dozvedeli, že horelo na viac ako päťsto miestach.

Do Santiaga de Compostela sme docestovali v popoludňajších hodinách. Duchovný otec Michal nás doviedol pred katedrálu svätého Jakuba, v ktorej sa na

GEORGIUS

chádza aj hrob tohto apoštola. Poukazoval nám jednotlivé budovy na najstaršom námestí Plaza de Obradoiro. Potom sme už mohli vojsť do katedrály a uctiť si sochu svätého Jakuba na hlavnom oltári aj tým, že sme sa jej dotkli a pohladkali ju. Je to typický, pre nás často nepochopiteľný španielsky zvyk. Uctili sme si teda sochu a potom sme si prezreli katedrálu.

Na námestí sme videli kláštor svätého Martina Pinariho, Nemocnicu katolíckych kráľov (Hospital de los Reyes Católicos) a kráľovský palác. Deň sme zakončili večerou a odpočinkom v neďalekom hoteli.

Do Lúrd sme docestovali večer. Pred hotelom nás privítala recepčná. Na recepcii sme si odložili batožinu a hneď sme išli na večeru. Potom sme sa pripravili na nočný program. Čakal nás sviečkový sprievod spojený s modlitbou svätého ruženca. Na rozdiel od Fatimy tu je ruženec spojený so sprievodom, vo Fatime je sprievod až po ruženci.

Lurdy.

Foto: Martina Partelová

Medzinárodná svätá omša.

Foto: Martina Partelová

Ráno nás opäť čakala medzinárodná svätá omša. Slávilo ju šesť biskupov a asi dvesto kňazov. Veriaci síce nezaplňli celú podzemnú baziliku svätého Pia X., ale bolo ich naozaj veľa. Po svätej omši sme si prezreli ostatné baziliky, podvečer sme sa zúčastnili sprievodu chorých a na konci dňa opäť modlitby svätého ruženca. Jeden Zdravas sa pomodlil Martin Machaj, a dokonca naše speváčky Rózka Kelušáková, Marta Lisá, Anna a Monika Moravčíkové a Soňa Garbová zaspievali sprievodnú pieseň, pri ktorej znie známe Ave, ave, Mária. Tak aj v Lurdoch sa ozývala slovenčina!

Na ďalší deň ráno už o šiestej naši duchovní otcovia slávili svätú omšu priamo v jaskyni, kde sa Bernardette Soubirousovej zjavila Panna Mária. Slávili ju po poľsky spolu s poľskými kňazmi. Svätá

V jaskyni zjavenia.

Foto: Michal Marlenga

Pred hlavnou bazilikou.

Foto: Jozef Marlenga

omša mala svoje čaro, všade bolo ticho a len hŕstka veriacich sa modlila pri nohách Panny Márie.

Pre nás bola naplánovaná svätá omša

v kaplnke svätej Jany z Arcu, ktorá sa nachádza v bazilike Nepoškvrneného počatia Panny Márie. Potom sme si prezreli dom, kde sa svätá Bernardetta narodila, aj dom, kde vyrastala. Poobede sme sa s Pannou Máriou Lurdskou rozlúčili.

Pokračovali sme do Talianska, do známeho letoviska Bibione. Tam sme prišli ráno. O ôsmej sme odslúžili svätú omšu a deň sme prežili pri mori. Večer sme si unavení sadli do autobusu a plní zážitkov sme sa pobrali domov.

Ďakujeme nášmu Nebeskému otcovi, ale aj našim duchovným otcom a cestovnej kancelárii Awertour za veľký duchovný zážitok, ktorý nám bol milostivo dopriaty.

redakcia

Poznámky

Svätý Reparát (Reparátus) z Noly (+353) – diakon a mučeník, považuje sa za patróna študentov

14. júl 2016 sa na promenáde v Nice uskutočnil teroristický útok, pri ktorom zahynulo viac ako 80 ľudí.

Svätá Rita z Cascie (okolo 1380 - 1447 alebo 1457) – rehoľníčka a mystička, patrónka v beznádejných situáciách a v skúškach

Svätý Benezet bol podľa legendy pôvodne miestny pastier, ktorý mal v roku 1177 božie vnuknutie, že treba postaviť v Avignone most. O svojom poslaní presvedčil miestnu honoráciu tým, že zázračne zdvihol ťažký kameň. Benezet nebol nikdy oficiálne kanonizovaný, ale už od 13. Storočia ho uctievali ako svätého.

Svätá Eulália – španielska svätica a mučeníčka z čias Diokleciánovho prenasledovania kresťanov (+303), patrónka Barcelony, ochrankyňa námorníkov.